

PROIECT

**privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de
procuror șef adjunct al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de
Criminalitate Organizată și Terorism**

procuror,

Hosu Elena - Giorgiana

august, 2018.

I. CONSIDERAȚII

Acest proiect își propune să prezinte o imagine asupra activității **Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (în continuare DIICOT)** din perspectiva unui procuror care începând cu anul 2004 până în anul 2016 a acumulat experiență, în această structură, atât în funcții de execuție cât și în funcții de conducere.

DIICOT - ca structură a Ministerului Public specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului a urmărit, prin activitățile specifice derulate, conform competențelor conferite de legislație, pe de o parte destructurarea rețelelor de crimă organizată cu eficiență crescută a activității, iar pe de altă parte crearea unui cadru de recrutare și formare a unor procurori cu o valoare profesională ridicată. Aceleași exigențe de înaltă pregătire profesională și morală au fost impuse și specialiștilor și personalului auxiliar care își desfășoară activitatea în cadrul direcției.

Din perspectiva funcției de procuror șef adjunct analiza va avea în vedere funcțiile manageriale de organizare, prevedere, coordonare, antrenare, control, precum și locul și rolul de manager într-o unitate complexă și mobilă.

Toate obiectivele ce vor fi expuse se corelează cu cele ale managerului principal și țin cont, în egală măsură, de independența procurorului căruia nimeni nu-i poate impune adoptarea unei soluții și care trebuie să ia deciziile necesare pentru aflarea adevărului, în conformitate cu principiile ce guvernează legala desfășurare a procesului penal.

II . SCURT ISTORIC AL ÎNFIINȚĂRII STRUCTURILOR SPECIALIZATE ÎN COMBATEREA FENOMENULUI CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE DIN CADRUL MINISTERULUI PUBLIC ȘI MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

➤ în consens cu recomandările Interpol, ale Uniunii Europene și ale Națiunilor Unite, prin Ordinul ministrului de interne din 01.04.1993 a fost creată Brigada de Combatere a Crimei Organizate, având în structură cinci servicii: Antidrog, Informații, Investigații, Cercetări Penale, Intervenții. La nivel teritorial s-au înființat servicii de combatere a crimei organizate în 15 județe, pentru ca, în anul 1994, în luna februarie, să fie înființate servicii de combatere a crimei organizate și în cadrul celorlalte inspectorate județene. În anul 1995, în cadrul Brigăzii de Combatere a Crimei Organizate a fost înființat Serviciul Special Anticorupție. Brigada a fost singura structură a Ministerul Afacerilor Interne de nivel european, nouă, prin urmare nu un hibrid crescut pe schelet preexistent;

➤ la 01.07.1997, pentru sporirea capacității de acțiune și intervenție în prevenirea și combaterea crimei organizate și a traficului de droguri, având în vedere Convenția de Preaderare a României la Uniunea Europeană- Justiție și Afaceri Interne, precum și recomandările Uniunii

Europene a fost reorganizată Brigada de Combatere a Crimei Organizate și Corupției. Astfel, au fost înființate 12 servicii la nivel central, similare unor structuri din Austria, Franța și Italia. Acestea au fost create și în Bulgaria, Ungaria și Ucraina;

➤ la 01.03.2000 a fost redusă inexplicabil forța de impact și acțiune a brigăzii prin trecerea Serviciului anticorupție pe linie de crimă organizată, Serviciului spălare bani murdari și fraude bancare, Serviciului de combatere a violenței în sfera crimei organizate (*omorul la comandă, taxa de protecție, jaful, răpirea și sechestrarea de persoane*), Serviciului de combatere a traficului internațional cu autovehicule furate și Serviciului Cercetări Penale în structura altor direcții din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române. Brigada, în noua configurație, prelua în schimb cercetarea activităților legate de substanțele chimice esențiale și precursorii;

➤ în anul 2001, constatându-se ineficiența organizării anterioare, a fost reintegrată în cadrul Direcției Generale de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog (denumire atribuită în aprilie 2001 Direcției de Combatere a Crimei Organizate, fostă Brigada de Combatere a Crimei Organizate și Corupției), linia de muncă privind traficul internațional cu autovehicule furate și s-a extins aria de competență a structurii. În luna iunie 2003 au fost reînființate serviciile județene de combatere a crimei organizate (desființate în 2001 și comasate în 14 centre zonale) și au fost înființate birouri la nivelul sectoarelor de poliție din București. Este de precizat că, inițial, aceste servicii și birouri aveau o dublă subordonare, respectiv către inspectoratele județene și către brigadă;

➤ în cadrul procesului de armonizare cu legislația internațională a fost adoptată Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, fiind instituit cadrul juridic de reglementare principal necesar pentru abordarea unitară a fenomenelor conexe și infracțiunilor din sfera criminalității organizate;

➤ legea transpunea viziunea Convenției Organizației Națiunilor Unite de prevenire și combatere a criminalității organizate la nivel național și internațional, și definea pentru prima dată grupul infracțional organizat, separându-l clar de infracțiunea prevăzută de art. 323 din Codul penal anterior (asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni). Mai mult, erau prevăzute infracțiunile grave care putea constitui scopul acțiunilor membrilor grupului, era reglementată livrarea supravegheată, autorizarea polițiștilor sub acoperire, folosirea informatorilor (*Legea nr. 39/2003 a fost modificată ulterior prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală*). De asemenea, Legea nr. 39/2013 a instituit conceptul de echipe comune de anchetă în vederea prevenirii și combaterii infracțiunilor transnaționale săvârșite de grupuri infracționale organizate și a conturat sistemul național de prevenire a criminalității organizate prin menționarea celor implicați și a cadrului instituțional;

➤ trebuie precizat că Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate avea în structura organizatorică, la nivel central: Direcția de Combatere a Crimei Organizate, Direcția Antidrog, Direcția de Combatere a Marii Criminalități Economico-Financiare, Direcția Operațiuni Speciale, Direcția Supravegheri Operative și Investigații, Serviciul de Cooperare Operativă cu Polițiile Străine, Serviciul Sinteză și Prognoză și Structura de Securitate;

➤ pentru compatibilizarea mijloacelor legale de luptă împotriva criminalității organizate cu cele ale structurilor europene corespondente Direcția Generală de Combatere a Crimei Organizate crea și gestiona o evidență informatizată centralizată pentru stocarea informațiilor pe linie de crimă organizată și antidrog și elabora pachete informatizate de analiză tactică și strategică, cu suportul structurilor similare din Marea Britanie;

➤ în paralel, prin Legea nr. 78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție s-a prevăzut înființarea în cadrul PICCJ a Secției de Combatere a Corupției și Criminalității Organizate, structură abilitată să desfășoare activitatea de urmărire penală în acest domeniu de activitate. Secția coordona activitatea serviciilor de combatere a criminalității organizate din cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel și birourilor din cadrul parchetelor de pe lângă tribunale;

➤ în anul 2001 Serviciul Român de Informații a devenit autoritate națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului. Anterior, Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, prevedea la art. 3, printre amenințările la adresa securității naționale, actele teroriste și inițierea sau constituirea de organizații sau grupări ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a acestora, în scopul desfășurării vreunui dintre activitățile enumerate de lege, precum și desfășurarea în secret de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite potrivit legii. Potrivit art. 11 din această lege, informații din domeniul securității naționale puteau fi comunicate organelor de urmărire penală, atunci când priveau săvârșirea unei infracțiuni;

➤ în noiembrie 2004, Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului acorda Serviciului Român de Informații rolul de coordonator tehnic în cadrul cooperării în activitatea de prevenire și combatere a terorismului. În structura acestei instituții, ca autoritatea națională în domeniu, a fost înființat Centrul de coordonare operativă antiteroristă; două dintre instituțiile nominalizate de lege în scopul cooperării în domeniu au fost Ministerul Afacerilor Interne și PICCJ.

➤ în luna noiembrie 2004, prin Legea nr. 508/2004 s-a înființat DIICOT, ca singura structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (în continuare PICCJ), prin reorganizarea Secției de combatere a criminalității organizate și antidrog și a structurilor sale teritoriale. DIICOT își exercita atribuțiile pe întreg teritoriul României, prin procurori specializați în combaterea criminalității organizate și a terorismului. La nivel central, structura era organizată în cinci servicii,

respectiv: Serviciului de combatere a criminalității organizate, Serviciul de combatere a traficului de droguri, Serviciul de combatere a macrocriminalității economico - financiare, Serviciul de combatere a criminalității informatice și Serviciului de combatere a infracțiunilor de terorism. La nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel s-au înființat servicii, iar la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale s-au înființat birouri. Competența DIICOT era împărțită între structura centrală și cea teritorială. Astfel, erau de competența structurii centrale infracțiunile prevăzute de lege, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) de către persoanele care aparțin unor organizații, asociații sau grupări criminale care prin activitatea lor pot aduce atingere siguranței naționale a României, desfășoară activități infracționale cu caracter transnațional, activitatea infracțională s-a realizat sau a produs rezultate în circumscripția mai multor curți de apel;

b) s-a cauzat o pagubă mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro;

c) există pericolul producerii ori s-a cauzat o tulburare importantă a relațiilor sociale la nivelul unei colectivități;

➤ serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor aveau obligația de a pune de îndată la dispoziția DIICOT toate datele și informațiile deținute în legătură cu infracțiunile de competența acestei structuri, neprelucrate, iar în cazul infracțiunilor contra siguranței naționale și de terorism, DIICOT efectua acte premergătoare cu sprijinul de specialitate al acestora. Direcția funcționa cu 170 de posturi de procurori, 30 de posturi de specialiști, 150 de posturi de personal auxiliar de specialitate și administrativ;

➤ în decembrie 2004, prin HG nr. 2209/2004, se aproba Strategia națională de combatere a criminalității organizate în perioada 2004-2007, Ministerul Public urmând să elaboreze și să prezinte Guvernului, în termen de 90 de zile, actul normativ privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Coordonare și planul de acțiuni pentru implementarea strategiei;

➤ problema combaterii criminalității organizate era asumată ca prioritate de către Guvernul României, măsurile de combatere trebuiau să fie unitare, practicile și procedurile aveau la bază o concepție națională unitară. Vulnerabilitățile interne ale României erau considerate: corupția, infracționalitatea economico-financiară, contrabanda, migrația clandestină și traficul de persoane, traficul cu armament, muniții, materii explozive, substanțe toxice/radioactive, traficul și consumul de substanțe psihotrope, contrabanda cu produse/tehnologii și servicii aflate sub embargo internațional, penetrarea ilegală/distrugerea rețelelor de telecomunicații;

➤ în septembrie 2005, HG nr. 1171/2005 pentru modificarea anexei la HG nr. 2209/2004 a prevăzut ca **obiective generale**: compatibilizarea structurilor DIICOT cu Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate (în continuare DCCO), armonizarea legislației cu acquis-ul comunitar, îmbunătățirea dotărilor DIICOT și DCCO la nivel central și regional, instruirea

personalului în combaterea criminalității organizate, eficientizarea activității de combatere a criminalității organizate și a schimbului de informații și date operative privind grupurile și rețelele internaționale de criminalitate organizată, constituirea în cadrul DIICOT a unui compartiment tehnic de investigații, înființarea și dezvoltarea Centrului de aplicații operaționale (desființat prin OUG nr. 78/2016), pregătirea judecătorilor în domeniul criminalității organizate, optimizarea cooperării la nivel internațional, dezvoltarea capacității serviciului specializat în acțiuni sub acoperire și a serviciului de flagrant din cadrul Direcției Generale de Combatere a Criminalității Organizate, protecția martorilor, dezvoltarea capacității Unității Naționale EUROPOL;

➤ în decembrie 2006, prin OUG nr. 131/2006 DIICOT a devenit **structură cu personalitate juridică**, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism în cadrul PICCJ, procurorul șef al acesteia fiind ordonator secundar de credite. Prin aceeași ordonanță de urgență s-au modificat dispozițiile Legii nr. 508/2004, avându-se în vedere supraîncărcarea serviciilor cu cauze de importanță minoră, diferențierea competenței serviciilor în funcție de valoarea prejudiciului sau de localizarea fenomenului infracțional, dificultățile survenite în practică cu ocazia acțiunilor privind organizarea și constatarea infracțiunilor flagrante sau ocazionate de folosirea investigatorilor sub acoperire, a informațiilor ori colaboratorilor acestora în lipsa unui fond special care să permită desfășurarea operativă a acestor activități specifice;

➤ este util a fi menționat faptul că, anterior, prin OUG nr. 7/2005 s-a reconfigurat competența DIICOT și a fost mărit numărul total de posturi cu care aceasta funcționa (230 posturi de procuror, 40 posturi de specialiști, 200 posturi de personal auxiliar de specialitate și administrativ);

➤ ulterior, prin HG nr. 54/2011, numărul de posturi de procuror prevăzut în Legea nr. 508/2004 s-a suplimentat cu 50;

➤ în perioada de preaderare la Uniunea Europeană s-au evaluat progresele înregistrate în domeniul combaterii criminalității organizate și s-a ajuns la concluzia că prevenirea și combaterea acestui fenomen nu este necesar să fie monitorizate în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, instituit după 2007. Monitorizarea implementării măsurilor stabilite prin HG nr. 1171/2005 a încetat odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, la 01.01.2007, deși acțiunile prevăzute trebuiau continuate.

➤ în perioada de preaderare România a făcut pași importanți în lupta împotriva criminalității organizate și s-au alocat resurse importante în jurul celor doi piloni cărora li s-a acordat o importanță deosebită: DIICOT și DCCO pe segmentul de urmărire penală. În anul 2006, experții germani care au evaluat cele două structuri au concluzionat că mecanismul de combatere a crimei organizate din România era unul deosebit de eficient;

➤ după anul 2007 Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate a devenit Direcția de Combatere a Criminalității Organizate și a suferit schimbări ale structurii care au diminuat instrumentele de combatere a criminalității organizate. Astfel, Departamentul de Operațiuni Speciale și Unitatea de Analiză a Informațiilor au fost transferate la Inspectoratul General al Poliției Române, iar suportul logistic a devenit din ce în ce mai neadaptat realităților și tehnicii;

➤ HG nr. 779/2015 privind aprobarea strategiei naționale de ordine și siguranță publică 2015-2020 identifică în continuare ca vulnerabilități naționale consumul și traficul de droguri, traficul de ființe umane, migrația ilegală, fraudă și evaziunea fiscală, contrabandă cu produse accizabile, criminalitatea informatică;

➤ Strategia Națională de apărare a țării 2015-2019 stabilește direcții de acțiune care vizează contracararea activităților derulate de rețelele de crimă organizată și destructurarea grupărilor infracționale;

➤ prin OUG nr. 78/2016, modificată și completată prin Legea nr. 120/2018 s-a reorganizat DIICOT, avându-se în vedere numărul și complexitatea cauzelor instrumentate, incidentele cu caracter terorist înregistrate din ce în ce mai des în Europa, necesitatea incriminării faptei unei persoane de a se deplasa în străinătate în scopul planificării ori instruirii în vederea săvârșirii actelor de terorism, astfel cum rezultă din documentele internaționale (Protocolul de la Riga semnat de România în martie 2016, precum și Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 2178/2014).

1.Organizarea și funcționarea DIICOT.

În cadrul PICCJ funcționează DIICOT, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului, care, potrivit O.U.G.nr.78/2016 aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României.

DIICOT are personalitate juridică și se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții. Pentru a fi numiți în cadrul DIICOT, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 8 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop, așa cum prevede Legea nr.304/2004 republicată.

Este de menționat că s-ar impune clarificarea procedurii de numire a șefilor de secții și adjuncților acestora în cadrul Structurii centrale.

Structura centrală a DIICOT este organizată în 3 secții, 4 servicii, 5 birouri și 2 compartimente având atribuții și competențe specifice, reglementate prin lege și prin Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT, precum și un departament economico-financiar și administrativ.

a). Secția de combatere a criminalității organizate are în componență două servicii:

- Serviciul de combatere a criminalității organizate
- Serviciul de combatere a criminalității economico-financiare

b). Secția de combatere a traficului de droguri are în componență două servicii:

- Serviciul de combatere a traficului intern de droguri și
- Serviciul de combatere a traficului transfrontalier de droguri.

c). Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice are în componență două servicii:

- Serviciul de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale,
- Serviciul de combatere a criminalității informatice,

În cadrul structurii centrale a DIICOT, funcționează și alte 4 servicii:

a). Serviciul judiciar

b). Serviciul de cooperare, reprezentare și asistență juridică internațională.

c). Serviciul de informații clasificate

d). Serviciul de resurse umane;

În structura centrală a DIICOT, funcționează și un număr de 5 birouri:

a). Biroul pentru coordonarea activității de pregătire profesională și programe,

b). Biroul de informare și relații publice;

c). Biroul pentru coordonarea activităților tehnice de specialitate, cu 2 compartimente:

- compartimentul specialiști și
- compartimentul specialiști antifraudă;

d). Biroul tehnic și de criminalistică, cu 2 compartimente:

- compartimentul tehnic și de criminalistică și
- compartimentul telecomunicații

e). Biroul de tehnologia informației.

Pe lângă toate acestea, structura centrală a DIICOT mai funcționează și cu:

- compartimentul de statistică, analiză și previziuni,
- compartimentul registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul și
- departamentul economico-financiar și administrativ, cu două servicii și un compartiment:

- o serviciul financiar, salarizare, contabilitate, buget, control financiar preventiv și angajamente bugetare,
- o serviciul investiții, achiziții publice și administrativ și
- o compartimentul intern de prevenire și protecție a muncii.

Secțiile sunt conduse, conform art. 8 din Regulamentul de organizare și funcționare a DIICOT, de procurori șefi secție, ajutați de procurori șefi adjuncți secție, serviciile și birourile sunt conduse de procurori șefi serviciu / birou, iar departamentele și compartimentele, de către un specialist IT șef sau personal auxiliar de specialitate, ofițer de poliție detașat ori personal economico-administrativ, după caz.

Structura teritorială a DIICOT este organizată în **14 servicii teritoriale**, care își au sediile în municipiile reședință ale parchetelor de lângă curțile de apel și **26 birouri teritoriale**, constituite prin ordin al procurorului șef direcție. Acestea sunt conduse de procurori șefi serviciu / birou, care desfășoară în mod corespunzător atribuțiile DIICOT prevăzute de OUG nr. 78/2016 privind organizarea și funcționarea DIICOT și de Regulamentul de organizare și funcționare a DIICOT.

2.Competența DIICOT.

Potrivit art. 1 din OUG nr. 78/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018, DIICOT este structura cu personalitate juridică în cadrul PICCJ, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României și este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru respectarea acesteia.

Conform art. 2 din aceeași OUG nr. 78/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018, DIICOT are următoarele **atribuții**:

- efectuează urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute în competența sa;
- conduce, supraveghează și controlează actele de cercetare penală efectuate din dispoziția procurorului de către ofițerii și agenții de poliție judiciară organizați în structurile specializate în combaterea criminalității organizate, la nivel central și teritorial, aflați în coordonarea DIICOT ori detașați în cadrul direcției, precum și de către ofițerii sau agenții de poliție judiciară care au primit avizul din partea procurorului șef al DIICOT;
- sesizează instanțele judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege, pentru judecarea cauzelor și exercită căile de atac conform legii în cauzele privind infracțiunile date în competența DIICOT;
- participă la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei, în cauzele pentru care procurorii DIICOT au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în

care, potrivit legii, participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date în competența direcției;

- conduce, supraveghează și controlează activitățile de ordin tehnic în cadrul urmăririi penale, efectuate de specialiștii în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, din dispoziția procurorilor direcției;

- studiază cauzele care generează săvârșirea infracțiunilor de criminalitate organizată, trafic de droguri, criminalitate informatică și terorism ori altor infracțiuni date în competența direcției și a condițiilor care le favorizează și elaborează propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale în acest domeniu;

- constituie și actualizează baza de date vizând infracțiunile ce sunt date în competența DIICOT;

- solicită și acordă asistență judiciară internațională în cauzele care privesc infracțiuni date în competența direcției;

- exercită alte atribuții prevăzute de C.pr.pen. și de legile speciale.

Potrivit art. 11 alin. 1 din OUG nr. 78/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018 sunt de competența DIICOT, indiferent de calitatea persoanei:

- următoarele infracțiuni dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din C.pen.:

- a) infracțiunile prevăzute de art. 188 (omor), art. 189 (omor calificat), art. 205 (lipsire de libertate în mod ilegal), art. 207 (șantajul), art. 209 (sclavia), art. 213 (proxenetismul), art. 217 (sanționare tentativei) cu referire la art. 209 și la art. 213 alin. (2), art. 247 alin. (2) (exploatarea patrimonială a unei persoane vulnerabile), art. 249 – 251 (fraudă informatică, efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos și acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos), art. 252 (sanționare tentativei) cu referire la art. 249 -251, art. 263 (traficul de migranți), art. 264 (facilitatea șederii ilegale în România), art. 310 (falsificarea de monede), art. 311 (falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată), art. 313 (punerea în circulație de valori falsificate), dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314 (deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori), art. 315 (emiterea frauduloasă de monedă), art. 316 (falsificarea de valori străine), dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 325 (falsul informatic), art. 342 (nerespectarea regimului armelor și al munițiilor), art. 345 – 347 (nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, nerespectarea regimului materiilor explozive, nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricționați și sancționarea tentativei), art. 351 (camăta), art. 359 (traficul de produse sau substanțe toxice), art. 360 (accesul ilegal la un sistem informatic), art. 366 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 360 din C.pen.; infracțiunile prevăzute de Legea nr.

86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunea prevăzută la art. 155 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infracțiunea prevăzută la art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;

b) infracțiunile prevăzute la art. 295 (delapidare), art. 308 (infracțiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane) cu referire la art. 295 din C.pen. și art. 307 (deturnarea de fonduri), dacă au produs consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din C.pen.;

c) infracțiunile prevăzute la art. 228 (furtul), art. 229 (furtul calificat), art. 232 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 228 și art. 229, art. 233 – 236 (tâlhăria, tâlhăria calificată, pirateria, tâlhăria sau pirateria urmată de moartea victimei), art. 237 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 233 – 235 (tâlhăria, tâlhăria calificată, pirateria), art. 241 (bancruta frauduloasă), art. 244 – 246 (înșelăciunea, înșelăciunea privind asigurările și deturnarea licitațiilor publice), art. 248 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 241 și art. 244 – 246, art. 249 – 251 (frauda informatică, efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos și acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos), art. 252 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 249 – 251, **dacă** acestea au produs consecințe deosebit de grave, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din C.pen.;

- următoarele infracțiuni prevăzute în C.pen.: art. 210 (traficul de persoane), art. 211 (traficul de minori), art. 217 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 210 și art. 211, art. 303 (divulgarea informațiilor secrete de stat), art. 309 (faptele care au produs consecințe deosebit de grave) cu referire la art. 303 (divulgarea informațiilor secrete de stat), art. 328 (infracțiuni de fals comise în legătură cu autoritatea unui stat străin), cu referire la art. 325 (falsul informatic), art. 361-365 (interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice alterarea integrității datelor informatice, perturbarea funcționării sistemelor informatice, transferul neautorizat de date informatice și operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), art. 366 (sanționarea tentativei) cu referire la art. 361 – 365, art. 374 (pornografia infantilă) și art. 394 – 412 (trădarea, trădarea prin transmitere de informații secrete de stat, trădarea prin ajutarea inamicului, acțiuni împotriva ordinii constituționale, înalta trădare, acțiuni ostile contra statului, spionajul, atentatul care pune în pericol securitatea națională, atentatul contra unei colectivități, actele de diversiune, comunicarea de informații false, propaganda pentru război, compromiterea unor interese de stat, divulgarea secretului care periclitează securitatea națională, infracțiuni contra persoanelor care se bucură de protecție internațională, constituirea de structuri informative ilegale, nedenunțarea unor infracțiuni contra securității naționale, cauze de reducere a pedepsei și sanționarea tentativei),

precum și infracțiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr.143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de OUG nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr.194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

- infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, **dacă** banii, bunurile și valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea infracțiunilor date în competența DIICOT;

- infracțiunea prevăzută la art. 367 din C.pen., **dacă** în scopul grupului infracțional organizat intră vreuna dintre infracțiunile prevăzute la pct. 1 și 2;

- infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din C.pr.pen., cu cele prevăzute la pct. 1 - 4.

Conform art. 11 alin. 4 din OUG nr. 78/2016 procurorii specializați efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile de competența DIICOT, iar potrivit alin. 2, pentru infracțiunile săvârșite de minori sau asupra minorilor, urmărirea penală se efectuează de procurori din cadrul DIICOT anume desemnați de către procurorul general al PICCJ.

3.Schema de personal.

Potrivit art. 18 alin. 1 și 2 din OUG nr. 78/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018, toate structurile DIICOT funcționează cu următorul număr maxim de posturi:

- 295 posturi de procuror,
- 40 posturi de specialiști/ 45 de posturi de inspectori antifraudă,
- 270 posturi de personal auxiliar de specialitate, economic și administrativ și
- 290 posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, ce urmează a fi desemnați în următorii 5 ani, câte 50 pe an (în prezent 40 de posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară);

Din Raportul de activitate pentru anul 2017, rezultă că gradul de ocupare al posturilor în cadrul DIICOT a fost unul deficitar, cu o singură excepție, după cum urmează:

- 88,5% la *procurori* (261 din 295);
- 55% la *specialiști* (22 din 40);
- 92,5% la *grefieri* (160 din 173);
- 73,9% la *specialiștii IT* (17 din 23);
- 95,6% la *specialiștii antifraudă* (43 din 45);
- 95% la *ofițerii și agenții de poliție judiciară* (38 din 40);
- 95% la *personal economic și administrativ* (19 din 20);
- 50% la *consilieri juridici* (1 din 2) și
- 100% la *personalul conex* (51 din 51).

În ce privește raportul funcțiilor de execuție, din același document, rezultă că din 232 astfel de funcții de procuror, în anul 2017 au fost ocupate numai 216, iar la grefieri, din 142 au fost ocupate 136 de posturi, raportul dintre cele două categorii de personal fiind următorul:

- 0,61 grefieri / 1 procuror, pentru posturile prevăzute și
- 0,63 grefieri / 1 procuror, pentru posturile ocupate,

iar aceasta relevă dificultatea resursei umane, numărul grefierilor fiind insuficient pentru desfășurarea activității în bune condiții.

Totodată, volumul mare de activitate și fluctuația personalului (pensionarea a 12 procurori, 2 grefieri și 1 specialist; demisia unui specialist IT; încetarea activității în cadrul direcției a 16 procurori; încetarea detașării a 3 specialiști antifraudă și delegarea / detașarea la alte unități / instituții a 4 procurori) au determinat delegarea / prelungirea delegării a 50 procurori de la alte unități de parchet, din care, până la finele anului 2017, doar 34 au fost numiți în funcția de procuror în cadrul DIICOT.

La momentul de față, DIICOT își desfășoară activitatea cu un număr total de 268 procurori (91 în structura centrală și 177 în structurile teritoriale). Un procuror este detașat la Eurojust, un procuror este suspendat din funcție, un procuror a fost numit inspector judiciar și un procuror este delegat la PICCJ. Astfel, DIICOT își desfășoară activitatea cu numai 264 procurori, dintr-o schemă de 295 posturi. Mai mult, 17 dintre procurorii DIICOT sunt delegați în funcții de conducere și 6 procurori sunt delegați de la alte parchete, pe funcții de execuție.

4. Resurse financiare.

Pentru anul 2017, bugetul de cheltuieli alocat DIICOT a fost de **151.250.000 lei**, din care:

Denumire indicatori	Buget inițial 2017
Cheltuieli de personal	96.000.000 lei
Cheltuieli pentru bunuri și servicii	15.000.000 lei
Cheltuieli de capital	2.000.000 lei
Active nefinanciare	38.250.000 lei
Total	151.250.000 lei

Pe parcursul anului 2017, în baza propunerilor de rectificare bugetară formulate de DIICOT, bugetul instituției a fost suplimentat la indicatorii cheltuieli de personal și cheltuieli pentru bunuri și servicii.

Astfel că la finele anului 2017, execuția bugetară a DIICOT se prezenta după cum urmează:

Denumire indicatori	Buget final 2017	%
Cheltuieli de personal	128.565.000 lei	72,61
Cheltuieli pentru bunuri și servicii	15.400.000 lei	8,7
Cheltuieli de capital	600.000 lei	0,34
Active nefinanciare	32.500.000 lei	18,25
Total	177.065.000 lei	100

La data de 31.12.2017, execuția bugetară a DIICOT se prezenta astfel:

Denumire indicatori	Prevedere bugetară anuală 2017	Execuție bugetară 2017	%
Cheltuieli de personal	128.565.000 lei	128.502.000 lei	99,95
Cheltuieli pentru bunuri și servicii	15.400.000 lei	13.636.000 lei	88,55
Cheltuieli de capital	600.000 lei	335.000 lei	55,83
Active nefinanciare	32.500.000 lei	32.484.000 lei	99,95

5. Conducerea DIICOT.

Conform art. 1 alin. 2 din OUG nr. 78/2016, DIICOT funcționează ca structură în cadrul PICCJ și este condusă de procurorul general al PICCJ, prin intermediul procurorului-șef al DIICOT.

Potrivit art. 3 din OUG nr. 78/2016, conducerea DIICOT este asigurată de un **procuror-șef**, asimilat prim-adjunctului procurorului general al PICCJ, ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, asimilați

adjunctului procurorului general al PICCJ, precum și de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al PICCJ.

În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul-șef al DIICOT emite ordine cu caracter intern; exercită controlul asupra procurorilor din subordine în mod direct sau prin procurori anume desemnați; este ordonator terțiar de credite și reprezintă structura în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane juridice și fizice, din țară sau din străinătate.

Potrivit art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a DIICOT (aprobat prin Ordinul nr. 4.682/C/2016 al Ministrului Justiției), procurorul-șef al DIICOT are următoarele atribuții:

- a) Conduce și coordonează întreaga activitate a DIICOT, luând măsuri pentru buna organizare și funcționare a acesteia;
- b) Urmărește repartizarea cauzelor și lucrărilor sau, după caz, le repartizează, pe criterii obiective;
- c) Convoacă și prezidează Adunarea generală a procurorilor din cadrul DIICOT;
- d) Convoacă colegiul de conducere și prezidează ședințele acestuia;
- e) Înființează și desființează secțiile DIICOT, cu avizul conform al CSM și dispune cu privire la înființarea și desființarea serviciilor și birourilor teritoriale, a serviciilor, birourilor, departamentelor ori compartimentelor din structura centrală;
- f) Propune, potrivit legii, CSM numirea sau revocarea procurorilor din funcțiile de conducere ale DIICOT;
- g) Numește și revocă procurorii DIICOT, cu avizul CSM, în condițiile legii;
- h) Propune procurorului general al PICCJ delegarea procurorilor la DIICOT;
- i) Numește și revocă ofițerii și agenții de poliție judiciară ai DIICOT potrivit legii;
- j) Exerciță atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul afacerilor interne, privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară din cadrul DIICOT;
- k) Propune ministrului afacerilor interne acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară din cadrul DIICOT;
- l) Numește specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii;
- m) Numește personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, personalul auxiliar de specialitate, personalul conex și personalul economic și administrativ, respectiv funcționarii publici și personalul contractual, din cadrul DIICOT;

- n) Dispune delegarea, promovarea în funcții de conducere, în trepte sau grade profesionale, transferarea, suspendarea, încetarea contractului individual de muncă sau a raportului de serviciu și aplicarea sancțiunilor disciplinare pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, personalul auxiliar de specialitate, personalul conex și personalul economic și administrativ, respectiv funcționarii publici și personalul contractual în condițiile legii;
- o) Repartizează procurorii și celelalte categorii de personal din cadrul DIICOT în cadrul secțiilor, serviciilor, birourilor, departamentelor sau compartimentelor din cadrul structurii centrale ori teritoriale;
- p) Asigură și verifică modul de respectare a dispozițiilor legale, a ordinelor și regulamentelor de către întreg personalul;
- q) Desemnează procurorul șef adjunct care realizează înlocuirea pentru exercitarea atribuțiilor de conducere în cazul absenței sale;
- r) Numește și eliberează din funcție, prin ordin, consilierii procurorului-șef din cadrul DIICOT;
- s) Exerțită controlul asupra activității procurorilor, direct sau prin procurori anume desemnați;
- t) Stabilește, în condițiile legii, indemnizațiile de încadrare brute lunare sau salariile de bază brute, precum și alte drepturi pentru personalul din cadrul DIICOT;
- u) Acordă premii personalului din cadrul DIICOT, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;
- v) Propune ministrului justiției aprobarea statelor de funcții și de personal din cadrul DIICOT;
- w) Analizează anual volumul de activitate al DIICOT și, dacă se impune, face propuneri ministrului justiției pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu avizul CSM, în condițiile legii;
- x) Stabilește sediul serviciilor și birourilor teritoriale;
- y) Prezintă CSM și ministrului justiției raportul anual privind activitatea DIICOT;
- z) Stabilește prin ordin modul de gestionare și de utilizare a depozitului în valoare de cel puțin 2.000.000 lei pentru acțiuni privind organizarea și constatarea infracțiunilor flagrante sau ocazionate de folosirea investigatorilor sub acoperire, a informatorilor ori colaboratorilor acestora;
- aa) Soluționează conflictele de competență ivite între structurile DIICOT;
- bb) Verifică legalitatea și temeinicia rechizitoriilor întocmite de procurorii-șefi secție din cadrul structurii centrale a DIICOT, precum și a celor întocmite de alți procurori din

cadrul structurii centrale sau teritoriale, dacă nu există o funcție de procuror ierarhic superior corespunzătoare în statul de funcții ori aceștia nu-și pot exercita această atribuție;

- cc) Exerciță în mod corespunzător și alte atribuții prevăzute în C.pr.pen. pentru procurorul ierarhic superior în raport de actele emise de procurorii din subordine;
- dd) Evaluează anual, pe baza propunerilor procurorilor-șefi corespunzători specialiștii, ofițerii și agenții de poliție judiciară din cadrul DIICOT;
- ee) Dispune preluarea, în condițiile legii, în vederea efectuării urmăririi penale, a cauzelor de competența structurilor teritoriale ale direcției;
- ff) Îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

În activitatea sa, procurorul șef al DIICOT este ajutat de doi procurori șefi adjuncți și de doi consilieri, cu care va trebui să formeze o echipă managerială încheată, eficientă și orientată spre rezultat. La baza construirii unei astfel de echipe se află comunicarea, încrederea și respectul reciproc, precum și delegarea de atribuțiuni de către acesta, sub controlul și coordonarea sa.

Potrivit art. 10 din Regulamentul de organizare și funcționare a DIICOT:

Procurorii-șefi adjuncți ai procurorului-șef al DIICOT au următoarele atribuții:

a) duc la îndeplinire ordinele și măsurile dispuse de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, coordonând și controlând activitatea secțiilor, serviciilor, birourilor și a altor compartimente, conform repartizării dispuse prin ordin de procurorul-șef direcție;

b) exercită de drept atribuțiile ce îi revin procurorului-șef al direcției pe perioada absenței sale temporare;

c) participă, din dispoziția procurorului-șef direcție, la ședințele comisiilor Parlamentului, ale Consiliului Superior al Magistraturii, cu prilejul dezbaterii unor proiecte de acte normative, în calitate de reprezentanți ai Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

d) exercită dreptul de semnătură, în numele procurorului-șef al direcției, pe baza delegării exprese a acestei prerogative de către procurorul-șef direcție;

e) efectuează urmărirea penală în cauzele repartizate de procurorul-șef direcție;

f) efectuează repartizarea cauzelor și a altor lucrări către procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ori de câte ori se impune;

g) examinează din oficiu legalitatea măsurilor procesuale luate și a soluțiilor dispuse de procurorii Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

h) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în condițiile legii.

În considerarea atribuțiilor acordate de Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT procurorul șef adjunct contribuie la :

- repartizarea cauzelor în raport de specializarea procurorului și volumul de activitate;
- respectarea programului de activitate;
- abordarea conflictelor potențiale, într-un mod deschis și aplanarea acestora;
- imparțialitatea față de toți procurorii și personalul auxiliar;
- gestionarea informațiilor clasificate în conformitate cu dispozițiile legale în materie;
- asigurarea unei bune colaborări cu alte unități de parchet, instanțe, alte instituții ale statului;
- mobilizarea, motivarea și valorificarea disponibilităților procurorilor, specialiștilor și personalului auxiliar, printr-un climat favorabil de muncă, participarea la procesul decizional, asigurarea unor condiții de confort în desfășurarea activității;
- analiza periodică a achitărilor/restituirilor/infirmarylor și organizarea de ședințe operative pentru analiza soluțiilor;
- participarea la ședințele Colegiului de conducere pentru soluționarea problemelor organizatorice, apărute în activitatea direcției;
- determinarea domeniilor și a temelor de formare prin colaborare cu Institutul Național al Magistraturii;
- realizarea unui circuit corespunzător al dosarelor și lucrărilor pentru a nu fi înregistrate întârzieri în predarea acestora către procurori;
- adoptarea în relațiile cu justițiabilii, mass-media, alte instituții a unei atitudini obiective și receptive;
- cooptarea în luarea deciziilor a procurorilor eficienți și cu spirit de inițiativă;
- luarea de măsuri pentru completarea corectă a evidențelor și formularelor statistice, a centralizării datelor statistice, a întocmirii unor situații conform ordinelor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- luarea de măsuri în vederea respectării prevederilor legale referitoare la arhivarea lucrărilor și păstrarea documentelor care conțin informații clasificate;
- realizarea unei activități de control, pentru verificarea stadiului urmăririi penale și a eficienței soluționării cauzelor complexe la nivelul structurii centrale și teritoriale.

6. Analiza activității de urmărire penală a DIICOT.

În anul 2017, numărul cauzelor de soluționat a fost de **24.709**, din care 12.220 nou intrate, față de 25.657 în anul 2016, din care **15.334** nou intrate (în scădere cu **3,69%** / 948 cauze, la cauzele nou intrate scăderea fiind de 20,31% / 3.114 cauze). Astfel, numărul cauzelor de soluționat per procuror a scăzut cu **2,5%**, de la 105,15 cauze în anul 2016, la **102,52** cauze în anul 2017.

Numărul cauzelor soluționate a scăzut, de asemenea, cu **21,88%** (2.881 cauze), de la 13.168 cauze (15.279 persoane cercetate) în anul 2016, la **10.287** cauze (13.600 persoane cercetate) în anul 2017. Astfel, media dosarelor soluționate per procuror a scăzut și ea, cu **6,62%**, de la 45,71 cauze / procuror în anul 2016, la **42,68** cauze / procuror în anul 2017.

Pe fond, au fost adoptate soluții în 7.191 cauze, față de 8.149 cauze în anul 2016 (în scădere, cu 11,76% / 958 cauze), iar 3.096 au fost cauze declinate / reunite (față de 5.019 în anul 2016)

Prin rechizitorii și acorduri de recunoaștere a vinovăției, au fost soluționate un număr total de 1.535 dosare, față de 1.485 în anul 2016 (în creștere cu 3,37%), respectiv 6,36 cauze / procuror, față de 6,08 cauze / procuror în anul 2016.

Din totalul cauzelor soluționate în anul 2017 (7.191), **1.843** cauze au fost soluționate în 6 luni de la sesizare, **1.855** cauze au fost soluționate între 6 luni și un an de la sesizare, **3.480** cauze au fost soluționate la peste un an de la sesizare, iar **13** cauze au fost soluționate după împlinirea termenului de prescripție, comparativ cu anul 2016, când au fost soluționate 3.152 în termen de 6 luni, 2.252 peste 6 luni, 2.725 după un an și 20 după împlinirea termenului de prescripție, din cele 8.149 cauze soluționate pe fond.

Numărul cauzelor rămase nesoluționate a înregistrat o creștere, la **14.422** dosare la finele anului 2017, față de **12.489** dosare la finele anului 2016 (cu **15,48%**).

Prejudiciul total cauzat prin săvârșirea infracțiunilor în dosarele soluționate de DIICOT în cursul anului 2017 a fost de **665.405.889 lei și 13.984.361 euro**, comparativ cu anul 2016, când a fost de 441.422.564 lei și 37.116.224 euro.

Valoarea totală a bunurilor indisponibilizate prin măsuri asigurătorii în cadrul dosarelor instrumentate de procurorii DIICOT în cursul anului 2017 a fost de **488.484.952 lei**, față de numai **209.037.298 lei**, în anul 2016.

Activitatea procurorilor nu se poate derula în condiții optime în absența unei corecte, bune și fluente colaborări cu DCCO, cu celelalte structuri ale poliției judiciare și cu alte organe cu atribuțiuni relaționate cu activitatea DIICOT, cum ar fi, spre exemplu, Direcția Operațiuni Speciale.

De asemenea, conform art. 1 pct. 1 din OUG nr. 6/2016, prin care a fost modificat textul art. 57 alin. 2 C.pr.pen., a fost conferită calitatea de organe de cercetare specială, lucrătorilor Serviciului Român de Informații. Prin urmare, în ce privește **infracțiunile contra securității naționale** (Titlul

X C.pen.) și infracțiunile de terorism, aceștia pot pune în aplicare mandatele de supraveghere tehnică, în condițiile legii.

În recuperarea produsului infracțiunii, un rol important l-a avut cooperarea cu Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate (ANABI), înființată în baza Legii nr. 318/2015 și desemnată drept *oficiu național pentru recuperarea creanțelor*, în sensul Deciziei 2007/845/JAI a Consiliului din 06.12.2007 *privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile* (art. 2 alin. 1 din lege).

Totodată, ANABI este desemnată drept *oficiu național pentru gestionarea bunurilor înghețate*, în sensul art. 10 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 03.04.2014 *privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană* (art. 2 alin. 2 din lege).

7. Analiza activității judiciare a DIICOT.

Concret, în acest domeniu, activitatea DIICOT se materializează în:

- participarea la ședințele de judecată ale instanțelor judecătorești și
- verificarea hotărârilor judecătorești pronunțate, în vederea declarării căilor de atac.

a). Astfel, potrivit raportului de activitate, în cursul anului 2017 procurorii DIICOT au participat la **35.799** cauze penale, mai multe cu **18,92%** față de anul 2016, când au participat la numai 30.103 cauze penale. De asemenea, **21.582** cauze s-au judecat cu participarea procurorilor DIICOT, față de 18.140 în anul 2016 (în creștere cu **18,97%**).

În vederea exercitării căilor de atac, au fost verificate **15.529** hotărâri penale, față de numai 12.323 hotărâri penale în anul 2016 (în creștere cu **26%**). Au fost declarate **1.081** căi de atac, față de 952 în anul 2016 (în creștere cu **13,55%**). De asemenea, a crescut numărul căilor de atac judecate, cu **10,25%**, de la 907 în 2016, la **1.000** în anul 2017.

Dintre căile de atac declarate, **558** au fost admise, față de 495 în 2016 (în creștere cu **12,72%**). Aceasta a permis îmbunătățirea indicelui de admisibilitate, de la 54,57% în anul 2016, la **55,8%** în 2017, în timp ce numărul căilor de atac retrase a rămas constant (un apel).

În aceeași perioadă, au rămas definitive **1.492** hotărâri penale, față de 1.292 în anul 2016 (+ **15,47%**) și au fost condamnați definitiv un număr total de **3.210** inculpați, față de 3.205 în anul 2016 (+ **0,15%**).

b). În materie civilă, procurorii DIICOT au participat la **47** ședințe de judecată, față de anul 2016, când au participat la 57 ședințe. De asemenea, **27** cauze s-au judecat cu participarea procurorilor DIICOT, față de 36 în anul 2016, iar în vederea exercitării căilor de atac, au fost verificate **16** hotărâri civile, față de numai 18 hotărâri în anul 2016.

Au fost declarate 4 căi de atac, față de 5 în anul 2016 și au fost soluționate 2 (față de 3 în 2016), din care una a fost admisă și una respinsă (față de 3 în anul 2016, din care 2 admise și una respinsă), procentul de admisibilitate fiind astfel de 50%, față de 66,66% în anul 2016.

c). Potrivit aceluiași raport de activitate, în aceeași perioadă (2017) au fost **achitați definitiv** un număr de 76 inculpați trimiși în judecată de procurorii DIICOT, față de 69 în anul 2016 (în creștere cu 10,14%). Raportat la numărul inculpaților trimiși în judecată, ponderea celor achitați este de 1,92% (76 din 3.940), față de 1,78% în anul 2016 (69 din 3.866).

Dintre cei 76 inculpați achitați, 20 au fost arestați preventiv, față de numai 10 în anul 2016 (din 69), ceea ce reprezintă o importanță creștere la acest indicator (aspect negativ).

d). În 13 cauze privind 129 inculpați, instanțele de judecată au dispus **restituirea definitivă** a cauzelor DIICOT, față de numai 6 cauze privind 46 inculpați în anul 2016.

Totodată, s-a dispus trimiterea cauzei la procuror în vederea continuării urmăririi penale, conform art. 485 alin. 1 lit. b) C.pr.pen., în 13 cauze privind 13 inculpați, față de 11 cauze privind 12 inculpați în anul 2016.

8. Analiza activității de cooperare judiciară internațională a DIICOT.

Din Raportul de activitate al DIICOT rezultă că în cursul anului 2017, procurorii Serviciului de cooperare, reprezentare și asistență juridică internațională au înregistrat un număr total de 1.117 lucrări (față de 1.080 în anul 2016), la care se mai adaugă alte 83 constând în infograme primite de la Misiunea Permanentă a României la Viena, organizarea de întâlniri și seminarii, precum și redactarea unor puncte de vedere în diferite domenii de interes.

Au fost soluționate un număr de 1.045 lucrări, dintr-un total de 1.747 (630 din anii precedenți), rezultând o încărcătură de 291 lucrări / procuror, respectiv 174 lucrări / procuror soluționate.

Deși activitatea s-a desfășurat cu numai 4 procurori și 6 grefieri și numai în materia traducerilor în / din limba română, au fost întocmite 1.815 referate, complexitatea și diversitatea cauzelor a crescut.

Au fost înregistrate 379 cauze pasive, din care 242 comisii rogatorii și 414 cauze active, din care 388 comisii rogatorii, cele mai numeroase presupunând cooperarea cu structuri similare din Germania, Marea Britanie, Spania, Franța și SUA.

Prin transpunerea Directivei 204/41/UE, *Ordinul european de anchetă* reprezintă noul instrument de cooperare la nivelul UE și oferă României un cadru legal mai eficient în domeniul cooperării judiciare, bazat pe recunoașterea reciprocă. Începând cu data de 22.05.2017, DIICOT a înregistrat 14 ordine europene de anchetă emise de state care au transpus deja directiva (Franța, Germania, Olanda și Ungaria).

Ponderea cooperării o reprezintă cea cu autorități similare din statele membre ale UE, fapt datorat, în principal, instrumentelor juridice aplicabile în acest spațiu și recunoașterii reciproce, însă la același nivel s-a ridicat și asistența juridică cu alte state, terțe, ca SUA (49 cereri) și Republica Moldova (19 cereri).

De asemenea, au fost constituite și au funcționat **64 echipe comune de anchetă** (din care 24 nou constituite, ceea ce reprezintă peste 90% din numărul acordurilor încheiate la nivel național) cu autorități judiciare din Marea Britanie, Spania, Cehia, Franța, Germania, Norvegia, Bulgaria, Olanda, Italia, Finlanda, Austria, Rep. Moldova, iar pentru activitățile desfășurate de 26 dintre acestea (16 nou constituite) au fost accesate fonduri de la EUROJUST. În vederea soluționării cauzelor penale, procurorii DIICOT au participat la 81 întâlniri de coordonare cu autorități judiciare din alte state, cheltuielile fiind rambursate din fondurile EUROJUST.

România ocupă primul loc în clasamentul țărilor inițitoare de reuniuni de coordonare (prin Biroul național EUROJUST), iar procurorii DIICOT au participat la majoritatea acestora (38, din 40). Un procuror al serviciului este membru în SEEPAG (*Grupul Consultativ al Procurorilor din Sud-Estul Europei*, a cărei președinție în anul 2017 a fost deținută de România), iar un altul este punct național de contact pentru EJM (Rețeaua Judiciară Europeană).

Procurorii DIICOT solicită și beneficiază de sprijinul atașajilor de interne și ofițerilor de legătură din cadrul misiunilor diplomatice străine la București și în special al celor din state din afara UE, precum SUA și Israel, iar în relația cu Franța, există o bună colaborare cu cei doi magistrați de legătură, aflați la Paris și București.

III. PRIORITĂȚILE UNIUNII EUROPENE ÎN COMBATAREA CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE

➤ Criminalitatea cibernetică;

În fiecare an, atacurile cibernetice generează pierderi care se ridică global la 400 de miliarde euro. Uniunea Europeană intenționează să își intensifice lupta împotriva criminalității cibernetice, axându-se pe trei domenii:

- combaterea atacurilor împotriva sistemelor informatice;
- combaterea fraudelor cu mijloace de plată fără numerar;
- îmbunătățirea siguranței copiilor în mediul online, inclusiv prin combaterea producerii și a distribuției de conținut care reprezintă abuzuri împotriva copiilor.

➤ Traficul de droguri;

Traficul de droguri și producerea de droguri rămân unele dintre cele mai profitabile acțiuni pentru organizațiile criminale din Uniunea Europeană. Obiectivele Uniunii Europene sunt:

- reducerea producerii și a traficului de droguri sintetice, precum ecstasy și LSD;

- subminarea activităților infracționale ale organizațiilor care introduc ilegal canabis, heroină și cocaină în Uniunea Europeană.

➤ **Facilitarea imigrației ilegale în Uniunea Europeană;**

Introducerea ilegală de migranți în Europa se află, în mare parte, în mâinile traficantilor. În prezent, 90% dintre migranți plătesc traficanți pentru a ajunge în Europa. Uniunea Europeană urmărește să combată rețelele infracționale care exploatează migranții vulnerabili, mai ales pe cele care:

- folosesc metode care pun în pericol viețile oamenilor;
- își oferă serviciile online;
- recurg la fraudarea documentelor în cadrul activităților lor.

➤ **Furtul și spargerile cu caracter organizat;**

➤ **Traficul de ființe umane;**

Uniunea Europeană intenționează să combată traficul de persoane, mai ales exploatarea sexuală și exploatarea prin muncă, precum și toate formele de trafic de copii. Principalul obiectiv constă în identificarea victimelor și în protejarea lor. România a ratificat Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, instrument care a creat un mecanism independent de monitorizare, pentru a evalua modul în care prevederile acesteia sunt puse în practică. Acest mecanism de monitorizare este constituit din doi piloni, respectiv Grupul de experți pentru lupta împotriva traficului de ființe umane (GRETA) și Comitetul Părților.

➤ **Frauda cu produse accizabile și frauda intracomunitară prin firme-fantomă (Missing Trader Intra-Community -MTIC);**

În fiecare an, 60 de miliarde euro sunt furate de grupuri infracționale care exploatează tratamentul TVA în tranzacțiile transfrontaliere. Experiența dobândită în ciclul anterior de politici va contribui la combaterea grupurilor infracționale.

➤ **Traficul cu arme de foc;**

Uniunea Europeană este hotărâtă să submineze activitatea organizațiilor infracționale care :

- fac trafic cu arme de foc;
- distribuie arme de foc;
- folosesc arme de foc.

➤ **Infrațiunile împotriva mediului;**

Infrațiunile împotriva mediului au devenit unele dintre cele mai profitabile activități de criminalitate organizată pe plan mondial. Acestea afectează nu numai mediul, ci și societatea și economia în ansamblu. Uniunea Europeană își va axa acțiunile de combatere pe:

- subminarea organizațiilor infracționale implicate în traficul cu specii sălbatice de faună și floră;
- combaterea celor care se ocupă cu traficul ilegal de deșeuri.

➤ **Fondurile provenite din săvârșirea de infracțiuni;**

Obținerea unui profit este obiectivul primordial al infractorilor, iar inovațiile din domeniul serviciilor financiare - cum ar fi monedele virtuale și cardurile preplătite anonime - au creat noi posibilități pentru spălarea banilor și finanțarea infracțiunilor. Uniunea Europeană își propune să:

- confişte profiturile pe care le generează rețelele infracționale prin spălarea banilor;
- vizeze întreprinderile care oferă servicii de spălare a banilor;
- vizeze organizațiile infracționale care folosesc noi metode de plată pentru a spăla profiturile provenite din săvârșirea de infracțiuni.

De subliniat că, România a fost evaluată de experții MONEYVAL în 2014 și s-a apreciat că activitatea de luptă împotriva spălării banilor este, în linii mari, în acord cu standardele internaționale, iar România și-a îmbunătățit cadrul legislativ și capacitatea de a îngheța, bloca și confisca produsul activităților ilegale. Cu toate acestea s-a apreciat că autoritățile cu atribuții în aplicarea legii trebuie să facă investigații financiare la un mod proactiv în paralel cu investigarea activităților criminale și trebuie să întărească independența unităților de informații financiare. Sistemul de detectare a transporturilor fizice de bani lichizi a ridicat serioase semne de întrebare datorită vulnerabilităților semnificative a sistemului bancar românesc la spălarea de bani bazată pe cash. Experții au apreciat că, cea mai mare parte a instituțiilor bancare par să implementeze în mod adecvat standardele cerute, implementarea apărând mai slabă în instituțiile non-financiare.

MONEYVAL a avut câteva nelămuriri privind eficiența și consistența supervizării în domeniul terorismului și luptei împotriva finanțării acestuia și față de aplicarea sancțiunilor pentru nerespectarea principalelor cerințe de către autoritățile de supervizare relevante. Experții au apreciat că mai sunt necesare eforturi viitoare pentru a fi siguri că mecanismul național de cooperare analizează în mod regulat mecanismul existent și eficiența lui de luptă împotriva spălării banilor și finanțarea terorismului. Cooperarea formală și informală între autoritățile competente a fost apreciată ca fiind desfășurată într-un mod eficace.

La 14.05.2018, Consiliul Europei a adoptat o directivă de consolidare a normelor Uniunii Europene vizând prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, care modifică Directiva 849/2015 și face parte dintr-un plan de acțiune lansat în urma valului de atentate teroriste din Europa anului 2016. Directiva a fost adoptată fără dezbateri și vizează îmbunătățirea transparenței cu privire la proprietarii societăților comerciale, abordarea riscurilor legate de cardurile preplătite și monedele virtuale, cooperarea dintre unitățile de informații financiare, verificări îmbunătățite privind tranzacțiile care implică țările terțe cu grad ridicat de risc.

➤ **Fraudarea documentelor;**

Securitatea documentelor de călătorie este importantă pentru combaterea terorismului și a criminalității organizate și contribuie la protejarea frontierelor și la gestionarea migrației. Uniunea Europeană își propune să combată organizațiile infracționale implicate în producerea și furnizarea de documente false altor infractori.

➤ **În ceea ce privește lupta împotriva terorismului, în anul 2005 Consiliul European a adoptat Strategia de combatere a terorismului axată pe patru piloni: prevenire, protecție, urmărire și răspuns. Uniunea Europeană își îndreaptă atenția asupra consolidării capacităților naționale, îmbunătățirii cooperării și a schimbului de informații între autorități, combaterii finanțării terorismului și privării teroriștilor de mijloacele de sprijin și comunicare.**

IV. PUNCTE TARI. PUNCTE SLABE. OPORTUNITĂȚI. RISCURI.

Puncte tari:

- consolidarea capacității instituționale a DIICOT;
- asigurarea unei independențe reale a procurorilor;
- valoarea profesională a procurorilor și personalului auxiliar;
- existența unor colective funcționale și mobile la nivelul structurii teritoriale;
- interesul profesional pentru creșterea performanței, materializat în procentul scăzut de achitări/restituiri, precum și în cel mai ridicat procent de cauze soluționate cu rechizitoriul în raport cu volumul activității din întreg Ministerul Public;
- instituirea unor contacte permanente cu reprezentanți ai M.A.I., I.G.P.R.- Direcția de Combatere a Criminalității Organizate, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Agenției Naționale Antidrog, Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, Inspectoratului General pentru Imigrări, Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, Autorității de Supraveghere Financiară, Serviciului de Supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României;
- inexistența problemelor de integritate;
- cooperarea eficientă cu toate unitățile de parchet și cu autorități judiciare din 57 de țări, prin propriul serviciu de cooperare internațională;
- management flexibil și eficient, precum și capacitate de reacție pozitivă în momente de criză, la nivelul structurii centrale și teritoriale;

- jurisprudență unitară în ceea ce privește interpretarea și aplicarea normelor legale în efectuarea urmăririi penale.

Puncte slabe:

- volum mare de lucru, cauze complexe pe zona de criminalitate economico-financiară, multe mai vechi de 5 ani de la începerea urmăririi penale *in personam*;
- volumul mare de activitate și cauzele complexe investigate de procurorii DIICOT afectează activitatea de formare profesională continuă a acestora, în sensul că participarea la cursurile de formare continuă este mult diminuată;
- structura de combatere a criminalității organizate la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române (DCCO) este subdimensionată, lipsită de mijloace logistice competitive și nemotivată; plecarea din sistem a ofițerilor de poliție judiciară specializați din cadrul I.G.P.R.- Direcția de Combatere a Criminalității Organizate din cauza salarizării insuficiente, discriminatorii și a condițiilor precare de muncă.

Oportunități:

- procurori, pregătiți profesional și specializați pe domenii de investigare relaționate crimei organizate, capabili și cu dorința de a lucra în echipă;
- interesul manifestat de mass-media și de opinia publică față de activitatea DIICOT.

Riscuri:

- gradul crescut de specializare a infractorilor în domeniul criminalității organizate, respectiv în domeniul criminalității informatice (atacurile cibernetice), în domeniul combaterii terorismului (radicalizarea/autoradicalizarea tinerilor), în domeniul traficului de persoane și a migrației ilegale (nuclee de sprijin pe teritoriul țării, ca stat de tranzit);
- apariția unor forme noi de manifestare ale crimei organizate: defrișări ilegale, traficul de bunuri cu regim special, depozitarea deșeurilor toxice;
- dificultăți în obținerea unor date și informații solicitate unor autorități judiciare străine necooperante.

V.OBIECTIVELE PROIECTULUI

Obiectiv permanent.

- combaterea criminalității organizate și a terorismului, apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor în condiții de credibilitate și corectitudine, cu respectarea dispozițiilor legii interne și a Convenției Europene privind Drepturile Omului, semnată la Roma, la 04.11.1950, ca prim instrument de drept internațional care apără individul în fața statului, precum și cu respectarea jurisprudenței Curții Europene.

Obiective strategice:

- consolidarea capacității de reacție a DIICOT la fenomenul infracțional prin redimensionarea Serviciului de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale; continuarea colaborării coerente cu S.R.I. și S.I.E., precum și a eforturilor instituționale conjugate în cadrul Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului, care au asigurat până acum marja de acțiune anticipativ – preventivă;
- reevaluarea Serviciului de combatere a criminalității economico-financiare sub aspectul consolidării capacității de reacție la fenomenul infracțional reprezentat de contrabandă și evaziune fiscală;
- inițierea unui dialog coerent cu factori de decizie din cadrul M.A.I. și I.G.P.R., în vederea **dezvoltării instituționale a D.C.C.O.**, în conformitate cu evoluția și tendințele criminalității în plan național și internațional, cu accentuarea activității de culegere a informațiilor, a verificării și exploatării acestora în cauze penale înregistrate la DIICOT și compatibilizarea competenței funcționale; rolul proactiv al procurorului nu trebuie să înlăture responsabilitatea directă a poliției specializate și nici să reducă canalele de cooperare internațională, mai ales în materia schimbului de informații; inițierea unei evaluări comune DIICOT-DCCO cu privire la modul de acțiune în viitor și analizarea rezultatelor obținute;
- menținerea gradului de integritate profesională și morală a procurorilor și personalului auxiliar; practică judiciară unitară și consolidarea valorii profesionale a procurorilor și personalului auxiliar;
- creșterea gradului de recuperare a produselor infracțiunilor urmând cele mai bune practici din activitatea similară a altor state membre UE.

Directii de actiune

- soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și cu respectarea principiului celerității procesului penal, obiectiv ce presupune: monitorizarea cauzelor în funcție de vechimea lor, în raport de cele două criterii temporale (6 luni și 1 an) și stabilirea unor planuri de măsuri concrete atunci când se constată existența unor deficiențe în activitatea de urmărire penală; crearea unui sistem de repartizare transparentă și echilibrată a dosarelor fiecărui procuror, ținându-se cont și de specializarea acestuia, de complexitatea cauzei și de numărul de dosare pe care le are în lucru; urmărirea soluționării dosarelor în ordinea vechimii lor, pentru a se evita constatarea situației de intervenție a prescripției răspunderii penale;
 - eficientizarea activității de urmărire penală, obiectiv care presupune o conlucrare eficientă între procurori, specialiști și ofițerii de poliție judiciară, pentru efectuarea urmăririi penale în cauzele în care gradul de complexitate este unul deosebit;
 - colaborarea eficientă cu organele specializate în culegerea de informații, în condițiile art. 66 din Legea nr. 304/2004, preluarea expertizei acestora în materia modului de operare a grupărilor de criminalitate organizată cu componentă transfrontalieră provenind mai ales din spațiul ex-sovietic și zona balcanică;
 - creșterea gradului de comunicare între structura centrală și structurile teritoriale ale DIICOT;
 - creșterea gradului de comunicare între conducerea DIICOT și DCCO cu privire la modul de valorificare a informațiilor cu valoare judiciară orientate spre lideri și grupuri de crimă organizată specializate, precum și spre combaterea traficului de droguri, având în vedere că în anul 2017 s-a înregistrat cea mai mică captură de droguri de mare risc din ultimii ani, ceea ce denotă o lipsă de răspuns eficient la manifestările concrete ale fenomenului infracțional specific;
- Prin Strategia Națională Antidrog 2013-2020 s-au propus ca direcții de acțiune eficientizarea activităților specifice de combatere a ofertei de droguri, a deturnării și traficului de precursori și controlul domeniilor conexe: corupție și spălare de bani, consolidarea coordonării operaționale între structurile implicate în aplicarea legii în domeniul drogurilor și precursorilor și întărirea mecanismelor de cooperare polițienească și judiciară;
- realizarea unui act de urmărire penală derulat cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale, obiectiv care presupune realizarea următoarelor tipuri de activități: exercitarea de către procurorul șef al DIICOT și de către ceilalți procurori cu funcții de conducere a prerogativelor conferite de lege în conformitate cu cele mai înalte rigori referitoare la respectarea drepturilor justițiabililor; repartizarea cauzelor să se realizeze cu respectarea principiului specializării procurorilor; respectarea principiului continuității procurorului în

desfășurarea activității de urmărire penală într-o cauză care i-a fost repartizată; studierea practicii la nivelul DIICOT și al instanțelor din raza de competență, analizarea ei și redactarea unor materiale care să fie prelucrate cu procurorii, în legătură cu aspectele soluționate și eventualele cazuri de practică neunitară; analizarea cauzelor care au generat achitări, restituiri, infirmări, redeschideri și prelucrarea acestora pentru evitarea repetării unor situații similare; organizarea unor întâlniri săptămânale a procurorului șef direcție / procuror șef adjunct al direcției cu procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul serviciului judiciar pentru analiza situației cauzelor cu care a fost sesizată instanța, a soluțiilor pronunțate sau prezentării unor situații neprevăzute intervenite în cursul cercetării judecătorești;

- elaborarea unor programe de activitate care să cuprindă în principal măsuri manageriale de identificare, monitorizare și combatere promptă a fenomenelor infracționale însemnate, care intră în competența materială a DIICOT; dezvoltarea capacității analitice a DIICOT pentru a depăși limita memoriei instituționale individuale;
- completarea schemei de personal – procurori, specialiști și personal auxiliar, respectiv recrutarea în conformitate cu prevederile legale de procurori cu experiență care să ocupe funcțiile de execuție vacante, organizarea de concursuri pentru recrutarea și selectarea personalului auxiliar și funcționarilor publici; titularizarea procurorilor pe funcțiile de conducere;
- implementarea și diseminarea standardelor CEDO în materia operațiunilor sub acoperire, a provocării polițienești și a valorii probatorii a declarațiilor martorilor protejați;
- îmbunătățirea comunicării publice; aceasta trebuie să se realizeze cu decență și cu respectarea principiului separației și a colaborării loiale între puterile statului, precum și a prezumției de nevinovăție și a drepturilor tuturor părților;
- aplicarea riguroasă a criteriilor de evaluare atât în cazul procurorilor cât și în cazul personalului auxiliar și specialiștilor;
- prezentarea spre apreciere conducerii Ministerului Public și Ministerului Justiției a reanalizării competenței materiale cu privire la infracțiunile de evaziune fiscală, în sensul stabilirii unui prag valoric însemnat al prejudiciului cauzat bugetului consolidat al statului, asociat cu constituirea unui grup infracțional organizat, precum și al reanalizării incriminării infracțiunii prev. de art. 367 Cod penal în conformitate cu dispozițiile Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate adoptate la New York la 15.11.2000 (*grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj*

financiar sau un alt avantaj material); rezoluția elaborată în cadrul celei de-a 5 a Conferințe ONU a evidențiat patru criterii definitorii pentru criminalitatea organizată: obținerea de câștiguri substanțiale, relații bine structurate și delimitate ierarhic, valorificarea atribuțiilor și relațiilor participanților la grup, ocuparea unor funcții superioare în economie și societate. Articolul 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene reglementează crima organizată ca un domeniu al criminalității transnaționale, alături de terorism, traficul de persoane, traficul de droguri, traficul de armament, criminalitatea informatică, spălarea de bani și corupție.

VI.CONCLUZII

Lupta DIICOT împotriva fenomenului de crimă organizată este justificată de necesitatea apărării principiilor statului de drept, democrației și drepturilor omului.

Strategia de Securitate Internă a Uniunii Europene 2015-2020, la care și România trebuie să contribuie, cere statelor membre să identifice un răspuns coordonat față de natura transnațională a terorismului, a crimei organizate, traficului de persoane, criminalității informatice și nu în ultimul rând să răspundă dezideratelor securității cibernetice, precum și aspectelor legate de radicalizare, punându-se un accent deosebit și pe întărirea capacității operaționale și de cooperare, consecutive îmbunătățirii schimburilor de informații operative, iar în plan național, DIICOT trebuie să fie în centrul unei strategii de dezvoltare integrată, reușita acțiunilor sale depinzând esențial de contribuția partenerilor interni nominalizați în cadrul acestui proiect.

Bibliografie

1. Constituția României.
2. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
3. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
4. OUG nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea DIICOT, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.
5. Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT, aprobat prin Ordinul nr. 4.682/2016 al Ministrului Justiției.
6. Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal;
7. Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală;
8. HG nr. 54/2001 privind suplimentarea numărului de posturi în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.
9. Raportul de activitate al DIICOT pe anul 2017 (comparativ cu anul 2016).
10. Raportul de activitate al MP pe anul 2017.
11. Decizia Comisiei Europene 2006/928/CE, din 13.12.2006.
12. Legea nr. 420/2006 pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16.05.2005 (publicată în M. Of. nr. 968/04.12.2006);
13. Legea nr. 15/2005 pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15.11.2000 (publicată în M. Of. nr. 36-38/04.03.2005);
14. M.M. Pivniceru, C. Luca ș.a. – Elemente de management judiciar, Editura Hamangiu, Iași, 2007.
15. C. Olaru – Particularitățile criminalității organizate în România, Editura Hamangiu, 2014
16. General Dr. Petru Albu - Crima organizată în perioada de tranziție, Editura Ministerului Internelor, 2007.

CUPRINS:

Capitolul I : Considerații.....	pag. 1
Capitolul II : Scurt istoric al înființării structurilor specializate în combaterea fenomenului criminalității organizate din cadrul Ministerului Public și Ministerului Afacerilor Interne.....	pag. 2
1. Organizarea și funcționarea DIICOT.....	pag. 7
2. Competența DIICOT.....	pag. 9
3. Schema personal.....	pag.12
4. Resurse financiare.....	pag.14
5. Conducerea DIICOT.....	pag.14
6. Analiza activității de urmărire penală a DIICOT.....	pag.19
7. Analiza activității judiciare a DIICOT.....	pag.20
8. Analiza activității de cooperare judiciară internațională a DIICOT.....	pag.21
Capitolul III: Prioritățile Uniunii Europene în combaterea criminalității organizate....	pag.22
Capitolul IV: Puncte tari. Puncte slabe. Oportunități. Riscuri.....	pag.25
Capitolul V : Obiectivele proiectului.....	pag.27
CapitolulVI : Concluzii.....	pag.30
Bibliografie	pag. 31